

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1050/2017
01.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. став 3. у вези става 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Крсте Бобота, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК број 81/16 од 16.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 445/17 од 13.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 01. новембра 2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Крсте Бобота, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК број 81/16 од 16.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 445/17 од 13.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗК број 81/16 од 16.03.2017. године, на основу члана 478. став 3. ЗКП, пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК број 36/10 од 28.02.2013. године, која је у односу на окривљеног АА преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1437/13 од 26.11.2013. године, делимично је стављена ван снаге, само у делу који се односи на кривичну санкцију, па је овај окривљени осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, (због кривичног дела из члана 20. став 3. у вези става 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама) док је у осталом делу наведена пресуда остављена на снази.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 445/17 од 13.09.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и

браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК број 81/16 од 16.03.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Крсто Бобот, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање о захтеву одбране за доношење решења о одбацивању оптужнице, а затим на поновно суђење, у случају да јавни тужилац затражи наставак кривичног поступка, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа на основу члана 488. став 2. ЗКП, те да се на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним пресудама и првостепени и другостепени суд повредили одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа, обзиром да је окривљени АА изручен органима Републике Србије од стране Републике Хрватске, ради вођења поступака пред другим судовима у Републици Србији, а не ради вођења предметног кривичног поступка пред Вишим судом у Зрењанину.

Према наводима захтева, одбрана окривљеног је више пута предлагала да се оптужница јавног тужиоца ВЈТ у Зрењанину одбаци на основу члана 416. став 1. тачка 2) ЗКП јер не постоји одобрење надлежног државног органа за вођење кривичног поступка, међутим суд није одбацио оптужницу, већ је након добијања накнадног одобрења за вођење кривичног поступка пред Вишим судом у Зрењанину, које су по накнадној замолници дали надлежни органи Републике Хрватске, кривични поступак против окривљеног настављен по истој оптужници јавног тужиоца ВЈТ у Зрењанину, и поред тога што је према ставу одбране било неопходно да Виши суд у Зрењанину одбаци оптужницу јавног тужиоца због тога што не постоји одобрење надлежног органа за вођење кривичног поступка, те да јавни тужилац затражи наставак кривичног поступка и изјасни се о оптужном акту на основу ког би се водио кривични поступак против окривљеног. У захтеву се истиче и да је јавни тужилац био у обавези да захтева наставак кривичног поступка

након накнадног одобрења надлежног органа Републике Хрватске, како би био у процесној позицији овлашћеног тужиоца, а озбиром да то није учињено, судови су повредили одредбе кривичног поступка у погледу постојања одобрења надлежног органа, односно у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, а на штету окривљеног.

Изложени наводи захтева се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета утврђује се да је пресудом Вишег суда у Зрењанину К број 36/10 од 28.02.2013. године, која је у односу на окривљеног АА преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1437/13 од 26.11.2013. године, окривљени АА, коме је суђено у одсуству, осуђен на три године затвора због кривичног дела из члана 20. став 3. у вези става 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама. Након тога, решењем Вишег суда у Зрењанину Кв. број 75/14 од 09.06.2014. године, дозвољено је понављање кривичног поступка против окривљеног, након што је окривљени изручен Републици Србији од стране Републике Хрватске. Изручење окривљеног АА дозвољено је решењем Министарства правосуђа Републике Хрватске Ур. број 514-06-02-01-13-08 од 06.12.2013. године, при чему је изручење допуштено у сврху извршења казне затвора која је окривљеном изречена пресудом Вишег суда у Београду, као и у сврху вођења кривичног поступка пред Првим основним судом у Београду, пред Вишим судом у Београду и пред Основним судом у Краљеву. Након поновљеног кривичног поступка у присуству окривљеног, на основу члана 478. став 3. ЗКП, Виши суд у Зрењанину је пресудом К. број 52/14 од 09.05.2016. године делимично ставио ван снаге пресуду К. број 36/10 од 28.02.2013. године, у делу који се односи на кривичну санкцију, па је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. Ова пресуда укинута је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1055/16 од 05.10.2016. године, а након поновљеног кривичног поступка, у присуству окривљеног, Виши суд у Зрењанину је пресудом ЗК број 81/16 од 16.03.2017. године, делимично стављајући ван снаге претходну пресуду, у делу који се односи на кривичну санкцију, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. Ова пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 445/17 од 13.09.2017. године.

Дакле, тачни су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да окривљени АА није био изручен органима Републике Србије од стране Републике Хрватске ради вођења кривичног поступка пред Вишим судом у Зрењанину, већ ради вођења поступка пред другим надлежним судовима у Републици Србији, а што је представљало процесну сметњу за вођење поступка пред Вишим судом у Зрењанину. Међутим, ова сметња отклоњена је доношењем решења Министарства правосуђа Републике Хрватске Ур број 514-06-02-01-02-15-18 од 20.10.2015. године, којим је дата сагласност надлежним органима Републике Србије за вођење кривичног поступка против

окривљеног АА пред Вишим судом у Зрењанину због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама.

Стога, иако је у конкретном случају учињена повреда одредаба члана 416. став 1. тачка 2) ЗКП, по оцени овога суда, ради се о релативно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, која није од утицаја на законитост одлуке, па када се има у виду и чињеница да је ова повреда накнадно конвалидирана доношењем решења Министарства правосуђа Републике Хрватске Ур број 514-06-02-01-02-15-18 од 20.10.2015. године, којим је дата сагласност надлежним органима за вођење кривичног поступка против окривљеног АА пред Вишим судом у Зрењанину због предметног кривичног дела, и да је на овај начин отклоњена процесна сметња која је привремено спречавала вођење кривичног поступка против окривљеног, то је Виши јавни тужилац у Зрењанину сходно одредби члана 417. тачка 2) ЗКП имао овлашћење да настави кривични поступак против окривљеног због предметног кривичног дела. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су побијане пресуде донете уз повреду одредаба кривичног поступка у погледу постојања одобрења надлежног органа, односно у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбијен је као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић